

Experiment 2

Ročník II., číslo 2

Šk. rok 2020/2021

V tomto čísle
nájdete:

Kalendárium	2
Študentské reportáže	4
Zoznámte sa, prosím :-)	6
Neustále tvorí- me...	10
Netradičné učenie	12
Anketa	14
Glosa	15

Športová challenge na angličtine
- hýbat' sa, je zdravé!

Druháci na účelovom cvičení - vodná nádrž Prusy

Vážení čitatelia,

v tomto čísle sa rovnako ako v prvom dozviete veľa nového o živote našej cirkevnej školy. Tento školský rok sme museli poňať trochu iným spôsobom, keďže nám do životov zasiahla pandémia. Ani tá nám však nezabránila vykonávať rôzne aktivity.

Aj v tomto čísle sa vám predstavia ďalší žiaci, vďaka interview spoznáte pedagogických, ale aj nepedagogických zamestnancov. Aj keď mnohí z nás usúdili, že nad prezenčnú výučbu tá online nemá, zažili sme mnohé pekné chvíle. Časopis Experiment vás preniesie do našich zaujímavých vyučovacích hodín, zoznámite sa s netradičným učením, s množstvom projektov... Po príchode do školy sme mali zmiešané pocity - po dlhom čase sa mnohým nechcelo opäť zasadiť do školských lavíc. Zrazu sme však fungovali ako hodinky :-)

Miriama Čerňanská, 2.A

Občasník CSOŠ
sv. Terézie z Lisieux
v Bánovciach nad Bebravou.
Vychádza 2x za rok.
Šéfredaktorka:
Miriama Čerňanská,
Redakčná rada: študenti CSOŠ.

KALENDÁRIUM ...

FEBRUÁR

4. 2. sme spolu s 2.A virtuálne navštívili Galériu M. A. Bazovského a témy z jeho obrazov sme sa pokúsili voľne spracovať, tzn. podľa vlastnej fantázie,

9. 2. sme využili ponuku **Múzea holokautu v Seredi**, viac o vzdelávacej aktivite Ženy z transportov sa dočítate na s. 6

15.-19. 2. sme oddychovali a naberali nové sily počas **jarných prázdnin**. Po návrate do školy sme nezaháľali, ale tvorivo pracovali - zostavovali sme projekty a referáty, skúšali sme ďalšie výtvarné techniky ...

MAREC

21. 3. - **Svetový deň Downovho syndrómu**

sme si pripomenuli zapojením sa do ponožkovej výzvy (oblečené rozdielne ponožky) na znak akceptácie rozmanitosti v živote. Záleží nám na tom, aby ľudia neboli posudzovaní na základe ich diagnózy, pretože tak sú ich SCHOPNOSTI, KRÁSA a JE-DINEČNOSŤ prehlíadané.

28. 3. sme si spomenuli na našich pedagógov a

popriali sme im všetko NAJ k ich sviatku :-), jednou z aktivít z dielne MŠ SR, ktoré mali pedagógov potešiť a poďakovať im za ich prácu, bola **výzva Prejajte sa**, do ktorej sa zapojila aj naša študentka **Monika Pajtinková** z 1.A Ďakujeme :-)

APRÍL

- naši mliekari (1.B) pracovali v domácom laboratóriu: na online hodine mikrobiológie pozorovali správanie kvasiniek *Saccharomyces cerevisiae* v rôznych podmienkach prostredia. Stačilo k tomu pár pohárov, voda, pekárske droždie, cukor, soľ, ocot, škrob a vriaca voda.

15. 4. - študentky 1.A si pripomenuli **Svetový deň umenia** - v rámci triednickej

Mária Vavrová

Študentské reportáže ...

Spoločne sme toho počas tohto školského roka veľa nenachodili - nemali sme príležitosť. Zato dištančné vzdelávanie si priam vyžadovalo „vybehnúť“ občas von a fyzickou aktivitou vyvážiť duševnú námahu. Ak sa to niekomu podarilo, inšpiroval ostatných...

Jedna z mojich najobľúbenejších činností ako relaxovať v prírode je chytenie rýb. Takmer každý, kto ešte nikdy nebol na rybačke, si pod tým predstaví, že sa len švihne udicou, aby spadol háčik s návnadou do vody a potom zostáva len čakať. Ak mám povedať pravdu, tak presne toto sa na rybačke robí - čakáte a čakáte, ... ak ste šťastlivci, tak aj vytáhujete jedného kapra za druhým. Ja som ten typ rybára, ktorý tam pokojne presedí aj celý deň, nič nechytí a potom ide aj tak spokojný domov.

Aby som vám priblížil jeden môj deň na rybačke, začnem od začiatku: Vstávam (väčšinou cez leto) za skorého rána - tak okolo 5:00, aby som si stihol nájsť nejaké dobré miesto skôr, ako mi ho obsadí nejaký štagast. Keď už nájdem to správne miesto, ktoré je aspoň polovice v tieni, tak si rozložím svoju „sedaňu“, na ktorej strávim väčšinu času. Potom prichystám „racošky“, na ktoré si položím udice. Keď už sú aj „racošky“ pripravené, tak si musím poskladať udice a prichystať návnadu. Skôr, ako „nahodím“, musím sa zapísať do záznamu o úlovkoch. Keď už „nahodím“, zostáva mi jediné - čakať. Po dlhšom čakaní, to je väčšinou 3-4 hodinky, idem „prehodit“ - to aby som hlavne skontroloval, či

mi ryby nezožrali návnadu bez toho, aby sa chytili na háčik. Bohužiaľ, takmer vždy mám to šťastie, že vytiahnem háčik bez návnady. Samozrejme, pri takomto náročnom rybárčení si musím zdriemnuť. Ak by som náhodou spal a práve by sa mi chytila ryba, tak ma okamžite zobudia signalizátory, ktoré ja po svojom volám „pípatka“. Tieto začnú pípať tak nahlas, že celá priehrada bude vedieť, že mám záber - no táto situácia sa už nestala fakt dlho. Keď už k večeru začne byť chladnejšie a robí mi spoločnosť niekto z rodiny alebo kamarátov - založíme táborák a začneme opekať. Ak tam nikto so mnou nie je, vyťahujem stan a „spacák“ a idem spať. Ráno okolo siedmej-ôsmej hodiny všetko zbalím a ak som na Haláčovskej priehrade, idem domov sám. Ak chytám niekde inde, zavolám mame, ktorá po mňa príde a odvezie ma. A tak sa končí moje dobrodružné chytenie rýb.

Zdenko Rusnák, 2.A

Počas korony som zavítala na Uhrovský hrad. Bola so mnou mama a dvaja mladší bratia, spoločnosť mi robila aj moja kamarátka Terka.

Vydali sme sa strmým kopcom cez lesný turistický chodníček. Moje pocity na začiatku výstupu boli zmiešané - nie som nadšenec turistiky. Mala som obavy, ale povedali sme si, že to „dáme“ ako tím. Nasledovali sme trasu označenú modrou turistickou značkou, počas cesty sme nafotili veľa spoločných záberov. Cestou hore nám turistická mapa priblížila krásu Strážovských vrchov okolo

malebnej obce Žitná - Radiša.

Po 45-minútovom výstupe sme došli na naše vysnívané miesto - Uhrovský hrad. Naskytl sa nám krásny výhľad: pod nami sa rozprestierala Čerešňová dolina, za ňou Strážovské vrchy. Originálnym vstupom do hradu je neprehliadnuteľný drevený most zakončený pravou hradnou bránou. Vpredu je zasa postavená hradná veža. Vnútri - na nádvorí - sa nachádzajú lavičky pre návštevníkov. Keďže sme si potrebovali po dlhšej túre oddýchnuť, sadli sme si na ne. Po chvíli sme pokračovali prehliadkou hradu, ktorý momentálne prechádza rekonštrukciou. Nad nami sa týčili ruiny pochádzajúce ešte z 13. storočia. Opäť zdolávame dlhý drevený most a už naľavo obdivujeme okno hradnej izby. Možno neviete, že sa tu každoročne konajú Uhrovské slávnosti - ale až vtedy, keď už je lístie na stromoch... Zatiaľ je les bez listov, pretože obdobie jari iba začína. Celý hrad obrastá zeleným machom pôsobiacim ako koberček pre kráľov. Keď už bol čas odísť, pobalili sme si veci a s veselou náladou sme odišli z nádvorja hradu. Vracali sme sa už druhou - slnkom zaliatou cestou. Tá bola dlhšia, obchádzali sme aj posed. Moji bratia ešte pri aute preskakovali studený potôčik. Nakoniec sme zaviezli Terezku a odfrndžali na našom tátošovi domov - do teplého hniezda.

Terézia Dzuríková, 2. A

Zoznámte sa, prosím :-)

Každý deň sú pozitívne naladené a svoj milý úsmev podávajú ďalej.

Mgr. Mária Šujanová vyučuje prírodovedné predmety - matematiku a fyziku, na našej škole pôsobí jeden rok a popritom stíha množstvo ďalších aktivít - často má viac energie ako všetci ostatní dokopy :-)

Koľko rokov ste učiteľkou? Prečo ste sa rozhodli práve pre matematiku?

Učím už 54 rokov. Matematika vždy bola pre mňa zaujímavá, myslím si, že je kľúčom k ostatným predmetom.

Napíňa Vás Vaša práca? Ve-

deli by ste si predstaviť aj iné povolanie?

Milujem svoju prácu. Vedela by som si predstaviť iné povolanie, ale nikdy som po inom ako po učiteľstve netúžila. Popri zamestnaní som v obci Pečeňany bola poslankyňou obecného zastupiteľstva, už ako dôchodkyňa som sa stala starostkou a na tejto pozícii som zotrvala dve volebné obdobia.

Zažili ste nejakú vtipnú príhodu so žiakmi, na ktorú rada spomínate?

Tých príhod bolo veľmi veľa, na všetky si spomínam s radosťou. Ale tú jednu najvtipnejšiu si radšej nechám pre seba.

Prezradíte nám niečo o svojej rodine? Som už veľmi dlho vdova, mám 3 dospelé deti a 5 vnúčat.

Vieme, že bývate na dedine. Máte domáce zvieratá?

Nie, 13 rokov som mala psa, odvtedy už nemám žiadne domáce zvieratá.

Ako trávite voľný čas? Ob-

ľubujete napr. čítanie kníh? Áno, rada čítam životopisné a cestopisné knihy. Okrem toho píšem kroniku obce Pečeňany a spievam v miestnom zbore.

Stravujete sa zdravo? Áno, snažím sa.

Aké je Vaše najobľúbenejšie jedlo? Najviac obľubujem zeleninové šaláty, ale zjem všetko, čo mi dajú na tanier.

Existuje „vysnívané“ miesto, ktoré by ste chceli navštíviť?

Áno, chcela som by som ešte navštíviť štáty severnej Európy. Keďže som veľká cestovateľka a pochodila som celú Európu, ešte by som chcela preskúmať túto časť.

Čo považujete za svoj najväčší úspech v živote?

Za najväčší úspech považujem svoje deti.

Ďakujeme za Váš čas, prajeme Vám veľa zdravia, radosti a veľa nových zážitkov!

Terézia Dzuríková
a Miriama Čerňanská, 2.A

Smutná kapitola v dejinách Európy

Dňa 9. 2. 2021 sme využili ponuku Múzea holokaustu v Seredi – nebanujeme! Vzdelávaciu aktivitu s názvom Ženy z transportov viedol lektor Peter Vanko, skladala sa z troch častí. V prvej časti pán Vanko rozprával o holokauste – smutnej kapitole v dejinách Európy, v krátkosti spomenul udalosti, ktoré mu predchádzali, i ktoré boli jeho dôsledkom. Keďže transporty z nášho územia boli vypravené v roku 1942, venoval sa aj politickej a hospodárskej situácii v Slovenskom štáte. Najzaujímavejšia bola pre študentov druhá časť týkajúca sa samotného múzea, ktoré sídli v Seredi na území niekdajšieho zberného tábora pre obyvateľov židovskej národnosti. Faktografické údaje o živote

koncentrovanej židovskej komunity sa prelínali so „živými“ vstupmi – nahrávkami s preživšími osobami. Z ich úst sme sa dozvedeli, ako si spomínajú na život v zbernom tábore, na transport aj na neľudské zaobchádzanie v koncentračných táboroch (Oswiecim, Treblinka). Ich sugestívne odpovede pán Vanko dopĺňal názornou prehliadkou priestorov múzea. Pozorné počúvanie, ale aj postreh sa študentom zišli v tretej časti – v krátkom kvíze. Vzdelávacia aktivita trvala 90 minút – presvedčivý a názorný výklad pána Vanka pomohol študentom nielen zorientovať sa v problematike holokaustu, ale aj pri tvorbe vlastného svetonázoru.

Interview pokračuje...

Bc. Beáta Bezáková pôsobí na škole ako personalistka a mzdová účtovníčka, za školu sa angažovala ešte pred jej vznikom, doteraz je vždy pripravená podat' pomocnú ruku, kde treba :-)

Aký odbor ste vyštudovali?

Študovala som v Trenčíne – manažérstvo kvality. Štúdium ma bavilo a po skončení štúdia som sa aj v práci venovala kvalite.

Kde ste pôsobili predtým, ako ste sa zamestnali v našej škole? Pracovala som v jednej francúzskej firme ako inžinierka kvality, potom som dlhší čas strávila na rodičovskej dovolenke, keďže mám dve deti.

Baví Vás práca, ktorú robíte?

Áno, baví ma, inak by som tu nebola :-). Vidím zmysel svojej práce, máme skvelý kolektív a to sú veci, ktoré ma naplňajú.

Nechceli by ste na škole vyučovať nejaký predmet? Áno, chcela by som aj učiť, možno nejaký ekonomický predmet. Mohlo by to byť zaujímavé učiť študentov.

Vrátili by ste sa do školských lavíc? Asi ma to aj budúci rok čaká :-). Plánujem si spraviť pedagogické minimum.

Čo je pre Vás najdôležitejšie v živote? Láska, rodina a zdravie - asi tak ako pre každého človeka.

Čo Vám v súčasnosti robí najväčšiu radosť? Najväčšiu radosť mi robia moje dve deti.

Ktorá je Vaša najobľúbenejšia pesnička? Nemám obľúbenú pesničku, ale mám obľúbenú speváčku a tou je Sima Martausová. Mám rada všetky pesničky od nej, cítiť v nich hĺbku a zmysel.

Aký film si rada pozriete? Všetky, ktoré sú natočené podľa skutočných udalostí. Napríklad film Everest - ten som už videla niekoľkokrát.

Prezraďte nám Vaše predstavy o vysnívanej dovolenke... Tak nezvyčajne - bola by to dovolenka v horách, bývala by som v malej chalúpke na samote, s mojou rodinou, všade by bol neskutočný pokoj.

Ako do Vášho života zasiahol lockdown? Bolo to pre mňa

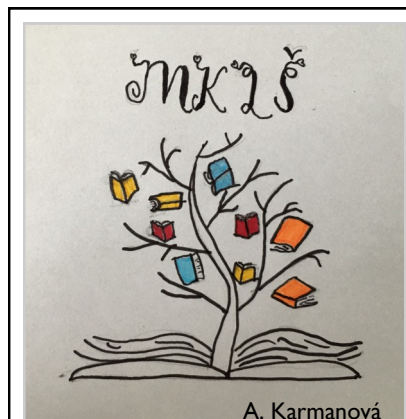
náročné obdobie. Deti som mala doma, syn tretiak mal dištančnú výučbu, ja som musela chodiť do práce, deň mi ubehol ako voda, leďva som to stíhala. Nebolo ľahké všetko zosúladiť.

Chceli by ste zmeniť niečo vo svojom živote? Ani nie. Zatiaľ som so všetkým spokojná. Nič mi v živote nechýba a nič by som nemerala, pretože všetko je tak, ako má byť :-)

Veľmi pekne ďakujeme za rozhovor!

Uvedomujeme si, že pohoda, príjemná atmosféra a srdečné vzťahy na našej škole sú výsledkom snahy nás všetkých – študentov, pedagógov i nepedagogických zamestnancov.

Alexandra a Karin Strakové, 2.A

LOGO PRE KNIŽNICU

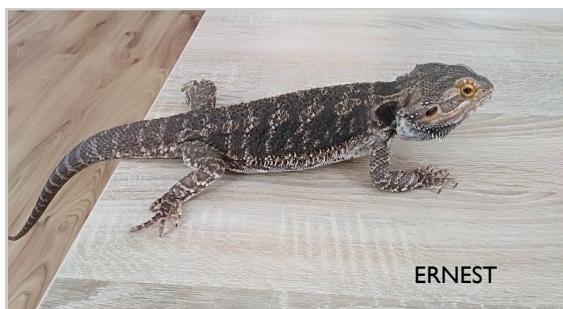
V marci sme sa zapojili do súťaže, ktorú vyhlásila Mestská knižnica Ľ. Štúra. Žiaden z našich návrhov síce nebol víťazný, samotná tvorba nás však potešila a ozvláštnila naše online hodiny SJL. Návrhy nájdete vo fotoalbe na našej stránke. red.

Časopis Experiment, najnovšie zážitky a ďalšie študentské práce nájdete aj na našom webovom sídle www.cirkevnaskolabn.edupage.org.

Ako sme oslávili Deň Zeme

Planéta Zem je náš domov a nám záleží na tom, aby sme žili v čistom prostredí.

22. apríl je už od roku 1970 dňom, ktorý sa snažíme venovať našej planéte. Aktivisti burcujú na poplach a široká verejnosť sa delí na viaceré tábory: niektorí si vážnosť situácie uvedomujú, iní nie sú schopní vzdať sa vlastnej pohodlnosti, ďalší sa tvária, že sa ich to netýka... Preto je dôležitá osвета a informovanosť, najúčinnejší je však dobrý príklad a poznanie, že aj malé činy, ak ich robia milióny ľudí, môžu zmeniť svet.

Naším pôvodným zámerom bolo stráviť tento deň spoločne v prírode. Pandémia nám ale tieto

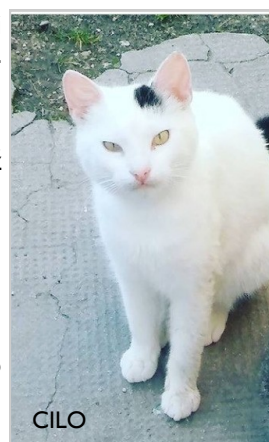
plány prekazila, a tak sme vykročili aspoň virtuálne... Prostredníctvom študentských reportáží sme sa ocitli na Uhrovskom hrade (pozri s. 4), v Terchovej, na Kalvárii neďaleko Solky, nad obcou

Malá Hradná, v súkromnej záhrade vo Dvorci aj v Pravenci, a napokon na „Haláčovskej“ priehrade (s.4).

Niektorí odvážlivci nám predstavili aj svoje domáce zvieratá, a to nielen „klasické“ (napr. kocúr Cilo), ale aj exotické (agama bradatá - Ernest).

Venovali sme sa aj ochrane životného prostredia pred negatívnymi vplyvmi nás - ľudí. Na úvod sme si pozreli náučné videá a vyjadrovali sme naše dojmy o tom, akú nepeknú stopu dokáže človek za sebou v prírode zanechať a tým ubližovať aj zvieratám,

ľuďom či sebe samému. Predstavili sme tiež možné riešenia tohto problému. Diskutovali sme o dôležitosti triedenia odpadu

a recyklácie, zapojili sme sa tiež do výzvy - týždeň si písať vlastný ekodenník. Každý deň sme doň zaznamenali jednu malú vec, ktorú sme spravili pre našu planétu. Takto sme sa navzájom inšpirovali a uvedomili sme si, že byť viac "eco-friendly" zaberie veľmi málo času, ale dôsledky a význam našej snahy je na nezaplatenie.

p. uč. Mujkošová a Kutišová

Konečne v praxi

Tohtoročnú dvojtyždňovú prax som strávila v Domove sociálnych služieb – v ARCHE.

Zo začiatku som mala zmiešané pocity. Nervozitu a strach však neskôr vystriedala radosť z nových skúseností a poznatkov. Je pravda, že som sama nevedela, ako v prítomnosti klientov reagovať. Mali rôzne diagnózy – psychické i somatické. S väčšinou z nich som prehovorila, len vtedy, keď prehovorili oni sami. Mala som obavy, aby som sa svojimi slovami niekoho nedotkla. Mnoho vecí, ktoré som sa dozvedela od klientov, resp. ktoré som počula z ich úst, som brala s rezervou – ako mi poradili pracovníci Archy. Ukázalo sa, že samotní klienti sú

predsa len obyčajní ľudia a nechcela som ich odsudzovať.

Páčilo sa mi, že v Arche mali každý týždeň na niečo zameraný - pre mňa aj pre klientov bol zaujímavý Majáles týždeň. Druhý týždeň bol „ruský“, keďže sme vtedy hrali hokejový zápas s Ruskom. Podľa pozorovania som ľahšie spoznala mnohých klientov. Nie všetci majú rovnaké záujmy, ale dokážu spolu dobre vychádzať a to je hlavné.

Prax v Arche mi poskytla mnoho poznatkov. Určite si toto miesto pre prax zvolím aj budúci rok. Ak teda zas nebudeme zatvorení pre koronu.

Miriama Čerňanská, 2. A

V rámci Občianskej náuky sme zorganizovali projekt pomoci v Bánovciach nad Bebravou. **Študenti 2.A sa rozhodli pomôcť opusteným, týraným alebo zanedbaným psikom** hľadajúcich nový, lepší domov. Bánovským chlpáčom sme zanesli 30 kg granúl.

Postupne sa spoznávame ...

Božie cesty sú nevyspytateľné (Môj príchod na túto školu)

Ahojte! Do tejto školy chodím už druhý rok a som s ňou maximálne spokojná. Ale moja cesta sem nebola ľahká. Už v deviatom ročníku som sa musela rozhodnúť kam smerovať svoj život. Vybrala som si zdravotnú školu. Od začiatku sa mi tam vôbec nepáčilo ... po troch mesiacoch som prestúpila na CSOŠ sv. Terézie z Lisieux.

Hned' mi bola veľmi sympatická – najmä preto, že fungujeme ako rodina. Škola dokonca nesie názov mojej patrónky. Cítim sa tu ako doma, najradšej by som tu zostala celý život - ale to je nemožné :-). Teraz už viem, prečo som sem mala prísť. Odbor, ktorý študujem, je pre mňa ako stvorený, to mi hovoria úplne všetci. Tiež s nimi súhla-

sím. Spoznala som tu úžasných ľudí, skvelé kamarátky a spolužiačky. Saška a Karin mi od začiatku prirástli k srdcu. A moju najlepšiu kamarátku Mirku beriem ako sestru, poznáme sa už dlho a som rada, že ma vždy povzbudí a pomôže mi, keď niečo neviem.

Každý deň ďakujem Bohu za skvelých učiteľov, ktorí ma podporujú, aby som sa stále zlepšovala a odovzdávajú mi veľa potrebných vedomostí. Sú empatickí, snažia sa nám pomôcť a nasmerovať nás k správne mu cieľu. Mojm najväčším vzorom je pani riaditeľka. Snažím sa byť taká dobrá ako ona, každého mať rovnako rada. Beriem ju ako školskú mamu. Z ostatných učiteľov si tiež beriem príklad, zároveň ich vnímam ako autoritu a mám pred nimi rešpekt.

Presvedčila som sa, že s každým z nás má Pán Boh plán, je len na nás, či ho budeme počúvať a či ho budeme chcieť uskutočniť.

Terézia Dzuríková, 2. A

Báseň o láske

Láska je sen, ktorý chcem
zažívať každý deň.

S otvorenými očami snívam,
to, čo cítim, skrývam:
že láska je iba túžba,
že láska je iba sen,
ktorý s tebou zažiť nemôžem.

Občas strach mámam,
keď sa v snách s tebou zhovámam.
Každé ráno sa v mojich očiach strácaš,
V hĺbke snov opäť prichádzaš
a v mojom srdci i naďalej zostávaš.
Premeň sny na skutočnosť
a logickosť na nelogickosť.
Neodchádzaj, neponáhľaj,
naďalej so mnou zostávaj.
Dovoľ mi spoznať tvoj svet,
v ktorom smútku niet.

Tak prosím príď a už nikdy neodíď!

Terézia Lietavcová, 1.A

Jedna z mojich záľub je jazdenie na koni. Už od mala milujem veľké, majestátne zvieratá. Mnohí ľudia sa koní boja, no to nie je môj prípad. Už keď ich zbadám, ako sa pasú na lúke, ide mi srdce vyskočiť od radosti - musím zájsť k nim. Obyčajne som jazdila na koni dvakrát do týždňa. Do stajne som však musela prísť o hodinu skôr, aby som koňa prichystala. Začiatky boli ťažké, ale trpezlivosť ruže prináša. Po jazde treba zasa koňa odstojit', vyčistiť kopytá, pripraviť stajňu a jedlo s vodou... Je to finančne aj časovo náročné, ale stojí to zato :-)

Volám sa Mária, mám 17 rokov a byvam v Miezgovciach. Mám rada hudbu a šport - hlavne bicyklovanie, korčuľovanie a dlhé prechádzky. Baví ma práca s deťmi. Keďže mám mladších súrodencov a tí starší súrodenci už tiež majú svoje deti, o ktoré im pomáhám starať sa, lákalo ma vybrať si profesiu týkajúcu sa práce s ľuďmi (deťmi).

Pri výbere školy u mňa nakoniec rozhodla návšteva školy v rámci DOD. Myslím si, že moje rozhodnutie bolo správne a na našej škole som veľmi spokojná. Mám super spolužiačky, ktoré mám rada. Naša triedna učiteľka je veľmi milá, dobrosrdečná a empatická a hlavne sa o nás zaujíma. Je fakt super - takisto ju mám veľmi rada.

Prax na konci prvého ročníka som absolvovala na Obecnom úrade u v Miezgovciach. Bolo to zaujímavé, aj keď som sa trochu obávala - nakoniec bolo všetko fajn. Starosta obce ma nechal pracovať aj samu - v archíve. Sekretárka mi vysvetľovala ako treba postupovať pri rôznych žiadostiach občanov a potom som mala možnosť žiadať aj vypísať. Myslím, že mi to šlo celkom dobre.

Mária Vavrová, 2.A

Neustále tvoríme...

Naša tvorivá činnosť na ECM (metodike edukačných činností) pokračovala aj v druhom polroku. Tentoraz sme si vyskúšali **prácu s drôtom, s papierom, s gombíkmi a textilom, s prírodným aj odpadovým materiálom**. Našou úlohou bolo vytvoriť stromček šťastia, rôzne papierové kvety, podložku pod pohár, atď. Najťažšie bolo začať, odhodlať sa k činnosti, pozhráďovať materiál a vymyslieť ako použiť presne to, čo máme doma k dispozícii.

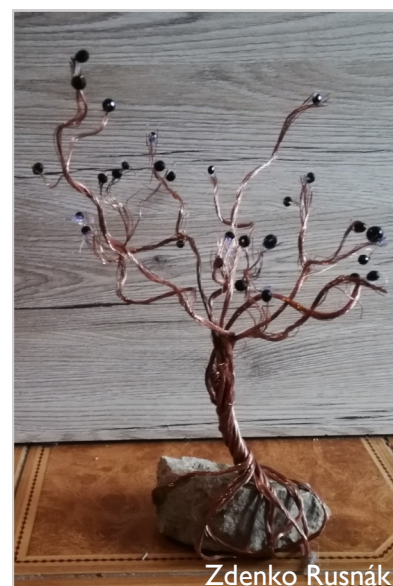

Terézia Dzuríková

A výsledok? **Estetické alebo praktické dielka**, ktoré poriadne potrápili našu trpezlivosť. Napokon sme sa však presvedčili, že keď sa chce, všetko sa dá. *druháci*

Liana Čelinská

Zdenko Rusnák

Terézia Paulechová

Ponožkové zvieratko ... námety sme vyhľadali na internete, materiál poskytli naše domácnosti (ponožky, gombíky, stužky, na výplň – ryža, sušený hrach, vata, duté vlákno, handry). **Na pohľad zložitá vec sa napokon ukázala celkom zábavná a navyše sme zužitkovali odpadový materiál** – staré ponožky, ale aj handry na vyplnenie zvieratka.

Terézia Paulechová

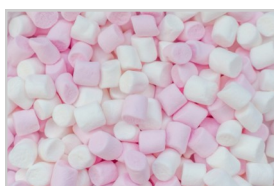
Natália Kováčová

Miriama Čerňanská

Rebeka Chudá

Prváčky - experimentátorky

V rámci poznávania osobnosti na hodinách psychológie sme sa učili aj o experimente (sledovanie jednotlivých premenných v premyslených a usporiadaných podmienkach). Okrem viacerých reálnych experimentov a ich zistení, ktoré sme si hovorili ako zaujímavosť v rámci tejto témy, sa naše prváčky tiež zahrali na „experimentátorky“

a dostali dobrovoľnú domácu úlohu – vyskúšať predškolákov alebo deti v mladšom školskom veku. Podstatou Marshmallowho experimentu bolo zistiť, či sú schopné odložiť uspokojenie v snahe dosiahnutia väčšej odmeny. Detom povedali, že *ak chcú jeden cukrík, môžu ho dostať hneď, no ak chvíľu (15 minút) počkajú, dostanú ďalší*. Potom odišli z miestnosti a nechali dieťa osamote. Niektoré dokázali odolať pokušeniu až dokonca, niektoré len malú chvíľku a niektoré sa na cukrík vrhli okamžite.

p. uč. Mujkošová

„Dobrá spoločnosť a mnoho povinností bývajú tým najlepším liekom na bolesť duše.“

Christopher Paolini

Každý z nás sa zvykne pre niečo trápiť. Častokrát premýšľame až príliš a hľadáme problémy aj tam, kde nie sú. Samota nás tiež dokáže ubíjať. Trápime sa a myslíme si, že sme v tom sami. Je nejaké riešenie, ako z toho vyjsť?

Štatistiky hovoria jasne: tristo miliónov ľudí sveta trpí depresiami, z toho viac ako tristotisíc ľudí na Slovensku. Samozrejme, niekedy iná ako farmakologická liečba nezaberá. Ale myslím si, že keby mal každý človek presnú dávku povinností na deň, ku ktorým by zastával zodpovedný postoj a keby mal doma milujúcu rodinu, tak by problém nebol až taký, ako sa zdá. Pociť lásky a spolupatričnosti je veľmi dôležitý, práve pri jeho absencii môžu vzniknúť nepríjemnosti, ktoré sa časom prehlbujú. Keby sme si vážili svojich priateľov a blízkych a trávili s nimi viac času! S blízkym človekom by sme mali vedieť hovoriť úplne otvorene – či už o radoostiach alebo o starostiach. Keď sme na všetko sami a v hlave nám víri tok myšlienok, nerobí to dobrotu. Skutočne môžeme urobiť zlé úsudky a rozhodnutia. Počas dňa je dôležité zamestnať si hlavu povinnosťami, aby sme sa cítili užitočne, aby mozog pracoval tak, ako má. Aby dokázal logicky usudzovať. A zase vo voľnom čase, keď splníme všetky povinnosti, venovať sa svojim najbližším. Zahltiť ich láskou a porozumením. Vykonávať aktivity, ktoré nás bavia, spoločne.

Tak čo, zmeníte postoj k povinnostiam a začnete venovať prebdený čas ľuďom, ktorých milujete? „Samota zabíja“, a preto to skúsme zmeniť. So samotou zmizne aj bolesť, ktorú nahradí radosť v duši.

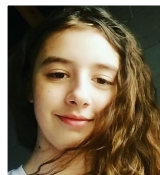
Viktória Straková, 2.A

Výtvarné stvárnenie básne

Na hodinách SJL nás zaujala báseň od Ivana Kraska *Vesper dominicae* obsahujúca autorove spomienky na rodnú dedinku a na jeho matku. Ide o deskriptívnu lyriku, t. j. zachytáva vlastný pohľad autora na predmety, javy a udalosti. Aj my sme uplatnili vlastný pohľad - pri výtvarnom zobrazení obsahu básne.

V minulosti ľudia opravovali. Dnes, keď sa niečo pokazí, tak sa to vyhodí a kúpi sa nové. Lenže toto prechádza i do vzťahov.

Čo spravíme, keď sa nám pokazí hrniec? Jednoduchá odpoveď – objednáme si nový, dokonca nie jeden, ale celú sadu. V minulosti by gazdinka vyhľadala niekoho, kto jej hrniec opraví – zdrôtuje.

Naši predkovia boli zdatní remeselníci – vidíme to v skanzenoch plných užitočných vecí a krásnych krojov. Všetko vyrábali vlastnými rukami. Do práce vkladali odhodlanie, ale aj lásku. Preto si všetky veci vážili. A vážili si aj jeden druhého. Viac sa rozprávali, navštevovali, stretávali, boli úprimnejší a otvorenejší... Dnes tomu tak nie je. Kde

hľadať príčinu?

Dnes sa vyrába tovar, ktorý vydrží 2-3 roky – a tak je to aj so vzťahmi. Sú krátke a povrchné, mať celoživotného partnera je už pomaly rarita. Úspech vo vzťahoch mериame množstvom priateľov na Facebooku, ale koľko týchto tzv. priateľov by nám naozaj pomohlo, keby sme mali problém? Myslím si, že by sme sa namiesto sociálnych sietí mali začať s ľuďmi stretávať „face to face“ a možno by sme sa postupne stali úprimnejší a ľudskejší.

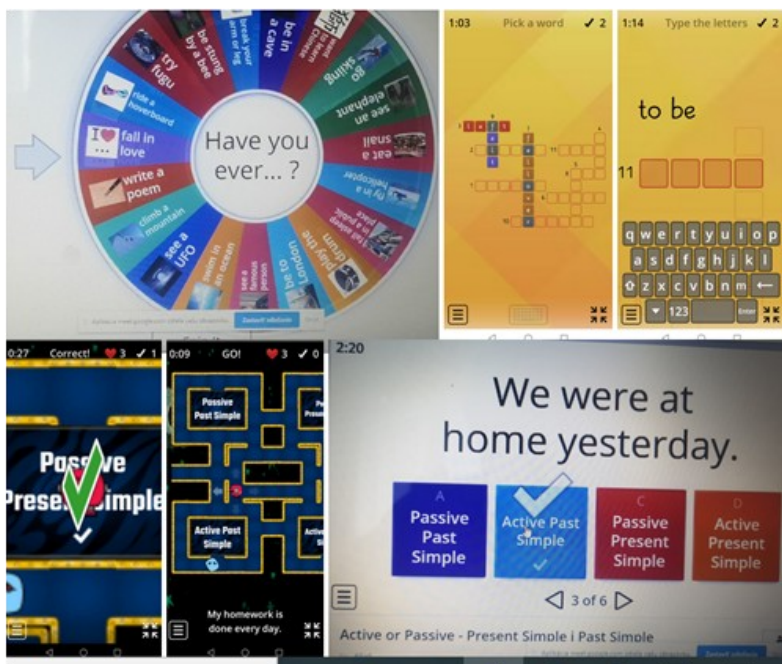
Dnešná doba je rýchla a bezcitná. Všetko plynie rýchlo, nemáme čas zastaviť sa, zamyslieť sa, pochváliť druhého, prejavíť mu svoj záujem. Nepáči sa mi takéto spolunažívanie, ktoré rozvracia rodiny a usporiadané životy ľudí. Sme múdrejší, technicky zdatnejší... **Ale načo nám je technika, načo sú nám vynálezy, keď sa z nás vytráca človečina?**

Anna Mária Jeřábková, 2.A

„Často stačí jediné slovo, jediný milý úsmev, aby sme potešili znechuteného človeka.“
sv. Terézia z Lisieux

Netradičné učenie

„Kreativita je rovnako dôležitá ako schopnosť písať a čítať.“ Ken Robinson

Anglická gramatika? Hravo a efektívne!

Na online hodinách angličtiny (aj pri úlohách v rámci dištančného vzdelávania) sme využívali rôzne interaktívne hry na osvojenie si a zopakovanie gramatických javov, napr. predprítomný čas, minulý jednoduchý čas, nepravideľné slovesá či trpný rod... Študenti si veľmi obľúbili najmä náhodné koleso, prenasle-

dovanie v bludisku (musíte sa čo najrýchlejšie dostať do domčeka "správnej gramatickej odpovede" tak, aby vás nechytli), vyplňanie tajničiek, kvízy. Tieto hry sú skvelým pomocníkom – učíme sa zaujímavou a tvorivo. Pri hrách sa tiež zabávame a veľakrát (hlavne pri náhodnom kolese) sa o sebe navzájom dozvieme nové veci.

Veď hrať sa dá aj na strednej škole! :)

p. uč. Mujkošová

CHALLENGE - OBLEČ SI SVOJ NAJ JARNÝ OUTFIT

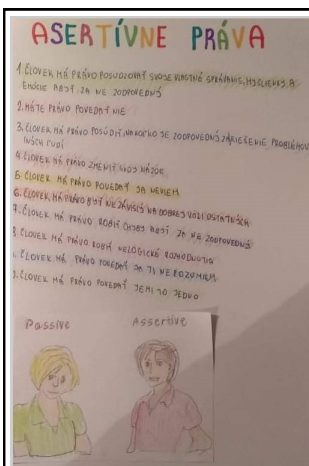
Milí čitatelia, radi by sme sa s vami podělili o naše zaujímavé hodiny angličtiny.

Keď sme začali preberať tému „Fashion“ - bolo našou úlohou obliecť si náš obľúbený jarný outfit a podrobne ho predstaviť, tzn. opísať materiál, farbu a strih, prezradiť, kam si ho radi obliekame. Každá z nás si pripravila originálny outfit - od klasického, cez športový outfit až po šaty na rôzne slávnosti. Samozrejme, k oblečeniu patria doplnky a make-up. Bola to veľmi zaujímavá hodina – vzájomne sme sa inšpirovali našim módnym vkusom a potvrdilo sa aj staré známe heslo: „Šaty robia človeka.“ V rámci tejto témy sme si zahrli pexeso na zopakovanie slovnej zásoby.

Inokedy pozeráme filmy v angličtine a vypracúvame z nich úlohy, aby sme zistili, ako sme im porozumeli alebo robíme rôzne zábavné cvičenia na internete.

Pri učení sa nového času sme hrali hru „Have you ever...“, pri ktorej sme toho o sebe veľa zistili, zároveň sme sa učili ako správne tvoriť vety a rozoznávať používanie časov. Tento druh hodín ma veľmi baví!

Alexandra Karmanová, I.A

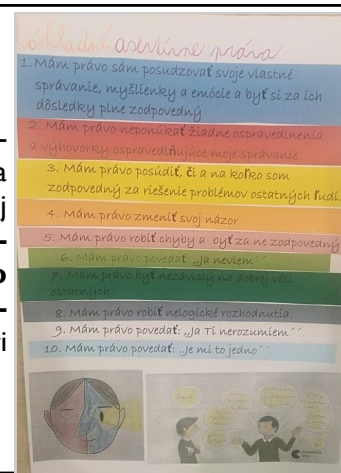

Komunikujme asertívne!

Positívne sa to odrazí v našich vzťahoch ...

So študentmi 2.A sme sa na SCV (sociálno-psychologickom výcviku) naučili, čo je to asertívna komunikácia, odlíšili sme ju od pasívnej a agresívnej komunikácie. Pochopili sme, že **naučiť sa asertívne komunikovať znamená priniesť do svojho života vyrovnanosť, harmóniu a kvalitné, spokojné vzťahy**. Svoje poznatky študenti využili pri tvorbe projektov s názvom Asertívne práva.

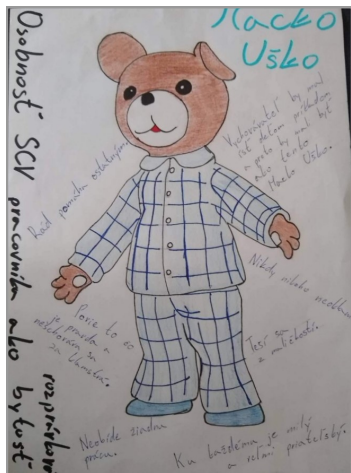
p. uč. Mujkošová

Osobnosť sociálno-výchovného pracovníka ako rozprávková bytosť

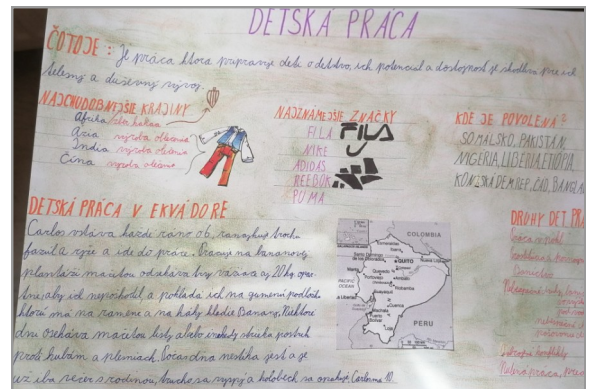
Osobnosť je psychofyzický systém regulujúci vzťahy človek - svet. Na psychológii vytvorili študentky I.A projekty, ktorými prepjeli podľa nich dôležité charakteristiky osobnosti sociálno-výchovného pracovníka s charakteristikami rozprávkových bytostí. Na online hodine svoje práce prezentovali a následne o nich diskutovali.

Na čom sa zhodli? Na empatii, odvahe, spoľahlivosti, srdečnosti a komunikatívnosti. p. uč. Mujkošová

Na SCV pracujeme na rozvíjaní tvorivého myslenia, a preto sme sa zapojili do tzv. **Marshmallow-challenge**, ktorú by sme mohli nazvať aj „špagetová výzva“. Úlohou päťčlenného tímu bolo vo vymedzenom čase (18 minút) postaviť čo najvyššiu vežu pomocou 20 špagiet, 92 cm lepiacej pásky, 92 cm špagátu a jedného marshmallow cukrika (my sme mali veľmi podobný), ktorý musel byť na vrchu konštrukcie. Ako sa našim dievčatám darilo si pozrite v galérii... Chýbalo len pár minút k úspešnému ukončeniu výzvy, musíme ale oceniť ich snahu a tímovú spoluprácu, ktorá bola na jednotku s hviezdičkou... p. uč. Mujkošová

Šťastné detstvo nie je samozrejmosťou ani v 21. storočí

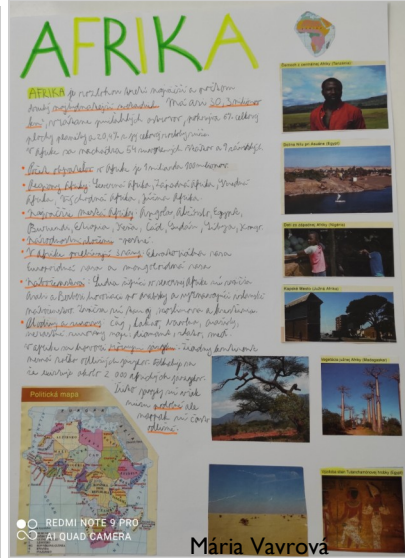
Študenti 2.A vypracovali projekty na tému **Detská práca** v rámci občianskej náuky. Pri realizácii a následnej prezentácii projektov získali prehľad a utvorili si názor na tento veľmi závažný globálny problém. V neposlednom rade pocítili vďačnosť za to, že sa môžu vzdelávať, venovať sa svojim záľubám, rozvíjať sa, napredovať ... a každý deň byť o kúsok lepším človekom ako včera. p. uč. Mujkošová

Projekty z GEG mapovali obyvateľstvo na celom svete, zaujímali sme sa o populačnú explóziu, delenie obyvateľstva podľa národností, rás, veku, pohlavia a jazykov. Zdôraznili sme myšlienku rasevej znášanlivosti, t. j. harmonického spolunažívania všetkých rás.

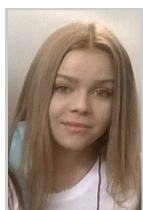

Sára Mináriková

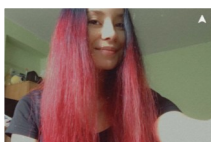

Mária Vavrová

Anketa: Vyhovuje ti dištančné vzdelávanie?

Dištančné vzdelávanie mi väčšinou vyhovuje, pretože sa učíme z domu. Výhody sú – pohodlie domova, nemusím sa ráno chystať do školy. Niekedy mi to ale „lezie na nervy“, musím to vydržať a prispôbiť sa. Nevýhody - máme toho viac, menej sa naučíme a zlyhávanie techniky. Vtedy mám pocit, že by som najradšej išla do školy. Kaja

Áno, končíme omnoho skôr, do pár hodín mám úlohy hotové a potom mám veľa času pre seba a svoje koničky. Saša

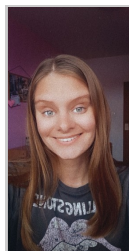
Ťažko povedať - aj áno, aj nie. Má to svoje klady aj záporny. Keď som doma, vstávam neskôr ako zvyčajne a výhodou je aj to, že som v pohodlí domo-

va. Na druhej strane - učivo sa nedá tak vysvetliť ako keď sme v škole a ja som skôr spoločenský typ, takže mi veľmi chýbajú aj spolužiačky, aj učiteľky, aj škola. Sára

Má to svoje výhody aj nevýhody, ale už som si zvykla. Nemusíme síce skoro vstávať, ale chýba nám fyzický kontakt a učenie online nie je také dobré ako chodenie do školy. Škola mi už chýba. Mária

Táto forma vzdelávania mi vyhovuje. Mám viac voľného času, som viac s rodinou, ale chýba mi spoločenský kontakt. Nevýhodou je, že mám problémy s pripojením a zasielaním úloh, ktorých je viac ako keď sme sa učili v škole. Nemôžem sa s nikým stretávať a to mi chýba najviac. Monika

GLOSA

Život počas COVID-19

Nikto nečakal, že z týždňa voľna sa stane rok. Už si ani neviem predstaviť, aké to bolo, keď nosenie rúška nebola povinnosť, keď som mohla ísť ku starým rodičom bez toho, aby sa báli o svoje zdravie alebo bez toho, aby som nemusela chodiť každý týždeň na testovanie so strachom, že mi príde SMS - „pozitívna“. Nikdy by som si nemyslela, že to poviem, ale už po pár týždňoch dištančnej výučby mi chýbali časy, keď bolo mojou povinnosťou chodiť každý deň do školy. Spočiatku som bola tak rada doma, no teraz by som dala hocičo za to, aby sa život konečne vrátil do normálu, aby sme všetci mohli fungovať tak ako predtým. K opatreniam sa staviam zodpovedne, aj keď z nich nie som nadšená, ale tolerujem ich a chránim tak seba aj ostatných. Vláda sa cez lockdowny a zákaz nočného vychádzania snažila zabrániť tomu, aby sa ľudia stretávali vo veľkom počte. My – ľudia - sme však boli aj v najkritickejších chvíľach nezodpovední: lákali nás dovolenky, stretávanie sa s kamarátmi, túlanie po námestiach a obchodných centrách... „Prečo sa radšej nevyberieme do prírody so svojimi domácimi miláčikmi alebo len tak s rodinou?“ Táto otázka mi vírila v hlave od začiatku pandémie. Veľmi ma teší, že dnes sa v nemocniciach zmiernili úmrtia a životov starých ľudí závisiacich od umelej pľúcnej ventilácie je čoraz menej.

Ja osobne sa pozerám na koniec Covidu pozitívne a snažím sa veriť v to, že zaočkovaním ľudí a privítaním tepla nás čoskoro táto pandémia opustí a budeme konečne žiť tak šťastne a bezstarostne ako predtým.

Karolína Kopecká, I.A

Život

Spokojné je dieťa malé, pomáha mu rodič stále. Časom klesne „nápomocnosť“, musí vzrastať samostatnosť.

Nie je to však proces krátky, toto vedia všetky matky. Úsmev z pier mu rýchlo padá, odvahou si šancu dáva.

Vo svete si miesto hľadá, nájde si aj kamaráta. Životom sa lepšie kráča, ak dobre poznáš spoluhráča.

Šťastie, láska, spokojnosť – to je základ pre radosť. Zodpovednosť za teba už mám, pochvalu od všetkých dostávam.

Monika Pajtinková, I.A

Futbal verzus prechodná nemocnica

Spoločenský život v našej malebnej dedinke sa nezastavil, ale nadobudol nový rozmer. Futbalové ihrisko odjakživa žilo futbalom a lákalo svojich fanúšikov na svoju pôdu. Odtiaľto sa vždy ozývala hudba, výkriky nadšených fanúšikov, ale i nadávky a frflanie pri nevydarenom zápase. Pamätám si, že som veľakrát počula niekoľko „vybraných slov“. Pandémia, ktorá vtrhla do našej krajiny, však narušila túto tradíciu a šport v našej dedine dostal stopku. Nedá sa však povedať, že by ihrisko prestalo žiť. Ako je to možné? Predstavte si, že našlo no-

vý spôsob ako prilákať ľudí na nezvyčajnú spoločenskú udalosť. Skutočne si ju málokto nechá ujsť. Keď prichádzate na naše ihrisko, už z diaľky vidíte malé biele bodky pobežujúce po ihrisku. Bohužiaľ, nie sú to vytrénovaní športovci, na ktorých sme zvyknutí, ale ochotní zdravotníci, ktorí nás týždeň čo týždeň ubezpečujú o našom zdraví. Ihrisko je dnes premenené na víkendovú nemocnicu. Čo sa však nezmenilo, je výsledok „zápasu“. Buď je pre domácich „hráčov“ pozitívny, alebo negatívny.

Aj keď nie som verný fanúšik futbalu, veľmi by ma potešilo, keby už futbal v našej dedine nabral nový dych. Dedinský futbal nie je síce žiadna Barcelona ani El Casino, ale návrat športu by znamenal víťazstvo nad infernom.

Miriama Čerňanská, 2.A

Naša Sia

Máme doma šteňa. Vždy sme ho chceli. Otravovali sme rodičov, ale boli nekompromisní. Na činžiak pes nepatrí. Teraz, keď sme na dome, sme sa konečne dočkali. Mama napriek aktuálnemu nedostatku cavalierov zohnala to, čo sme chceli. Tak sme šťastní majitelia štvornohej chlpane menom SIA.

Je to náš miláčik, ale sú chvíle, keď sme z nej „na prášky“. To šteňa nekontrolovane čúra, napriek častým vychádzkam a nie a nie sa naučiť nejako oznámiť, že potrebuje ísť von. Ešte je maličká a celý deň na dvore byť nemôže. No a vďaka „úžasnému“ počasiu, nemôže ísť posledné dni

von skoro vôbec. Iba na chvíľku. Naši susedia tiež majú šteňa – jazvečíka, ktorý je od našej o týždne mladší, ale ten sa pýta von ako pán. Zakňučí a uteká ku dverám. Neskutočné! Mama povedala, že ten o chvíľu bude vedieť čítať a písať a naša SIA sa stále nebude vedieť pýtať von. A dnes čo dokazovala..., behala po chodbe, vrčala, naháňala loptičky, hrýzla... Mama povedala, že ona je asi „pomätená“. Nato som ja poznamenala: „Čo by už len u nás robil normálny pes?!“

Natália Kováčová, 2.A

Celosvetový problém - PET fľaše

Pitná voda v PET fľaši môže obsahovať miniatúrne plastové úlomky, mikroplasty sú podľa vedeckej obce už aj v potravinách, pri jedení a pití sa dostávajú do nášho tela. Čo s tým?

V škole nás učili, že vo vývoji ľudstva boli rôzne doby: kamenná, bronzová, železná... No a teraz do dejín vstupujeme my - naša civilizácia - s dobou plastovou. Ja na to nie som veľmi hrdá a myslím, že ani väčšina mojich známych. Radšej by som bola za dobu kozmickú alebo napr. dobu prasiatkovú. Pravda je ale krutá - to, čo je pre náš svet najviac typické, sú (bohužiaľ) plasty. Ovládli už prakticky celú našu planétu, sú všade. Výskumy ukázali, že priemerný človek zje alebo vypije asi 50 000 plastových mikročastíc za rok. Mikročastice sa našli v potravinách, v rybách, ba dokonca v soli a cukre. A to nie je len taký „hoaxík“, ale správa z výskumov, ktorú uverejnil seriózný vedecký časopis – Environmental Science and Technology.

My mladí by sme sa mali spojiť a pokúsiť sa tú našu „dobu plastovú“ vyriešiť - veď sme mladí a šikovní! Skúsme presvedčiť svet, že plasty porazíme! Jedna taká myšlienka začína pôsobiť - náš rovesník prišiel s myšlienkou likvidácie plastov v moriach a oceánoch, ktorá zaujala aj vedcov a ochranárov. Nech sa to stane čo najrýchlejšie a tak sa vyriešia tie „plastoproblémy“ čo spôsobila táto naša nespútaná civilizačná explózia. Väčšina z nás túži odovzdať planétu nasledujúcim generáciám čistou.

Anna Mária Jeřábková, 2.A

GLOSA - krátky komentár polemického charakteru (v tlači, v rozhlase, v televízii) k aktuálnym udalostiam al. problémom, často vyjadrujúci postoj al. hodnotenie.

Čo patrí do starovekej literatúry?

Zistíte po vyškrtaní nasledovných pojmov v osemsmerovke, ktorú pre vás pripravili žiaci I.B:

Aristofanes, báj, bájka, Biblia, epos, Eufkrat, Euripides, Gilgameš, Grécko, Homér, komédia, lyrika, Nový zákon, sonety, Starý zákon, Sofokles, Tigris, tragédia, Vergílius.

A	R	I	S	T	O	F	A	N	E	S	S
S	O	N	E	T	Y	U	M	K	E	R	S
N	O	V	Ý	Z	Á	K	O	N	J	K	Á
E	G	P	Š	Y	J	P	T	Ú	E	Á	S
K	Á	V	E	R	G	Í	L	I	U	S	B
H	R	É	M	O	H	I	L	E	R	O	A
B	R	E	A	J	A	S	Y	E	I	F	I
S	I	R	G	I	T	K	R	U	P	O	D
B	I	B	L	I	A	Á	I	F	I	K	É
Č	Í	N	I	S	K	A	K	R	D	L	M
T	R	A	G	É	D	I	A	A	E	E	O
N	O	K	A	Z	Ý	R	A	T	S	S	K

Vlastná tvorba prváčok...

Život zrkadiel

Posúvam sa ďalej životom zrkadiel s veľkým slovom nádej, bojím sa zlých hrdiel.

Každý deň o krok ďalej, bližšie k svojej strane ľavej. Každý krok sa stáva kratší, na srdci ma kameň tlačí.

Snažím sa vysvetliť čaro v plátke skla. Čo všetko zapríčiní vnútri môjho srdca?

Sklo je priesvitné, vyzerá nevinne treba si naň pozor dať, pravdu na jazyku mať.

Zrkadlo rado klame, sprvoti sa na teba usmieva, no potom vytiahne zbrane a tvoja nádej umiera.

Mária Vavrová, I.A

Láska

Planúca je vo vzduchu vierou, ktorú si do mňa vkladal. No nakoniec z toho vykukla bieda, ktorú si ty vykonal.

Zaujímam ma len jedna vec – Prečo kvôli tebe sa trápim? My už nenajdeme spoločnú reč, len tvojou vinou ja trpím.

Viera v teba bola priveľmi silná – ako potôčik obrovských lží, Dôvera v teba bola plná, teraz ma to všetko mrzí.

Nechala som ťa zbúrat svoje steny, odomknúť všetky zámky. Zhodila som úplne svoje zábrany, bola som blázon - a to veľký.

Teraz ti poviem len - „Nenávidím ťa...“ Koľko je na tom pravdy? Nie, pravda je, že stále milujem ťa, v mojom srdci už niet slobody.

Sú to všetko moje myšlienky proti tvojim činom, ja môžem otáčať kľúčiky, no jedine ty pohneš zámkom.

Alexandra Karmanová, I. A

„Ľudská cnosť sa nemeria neobyčajnými hrdinskými skutkami, ale každodenným úsilím.“ **Blaise Pascal**

Dobrý a výnimočný človek. Každý z nás raz niekoho takého stretne. Dá sa rozpoznať dobrého človeka na prvý pohľad?

Myslím, že na prvý pohľad to nemusí byť jasné. Dobrého človeka nespoznáme podľa toho, ako vyzerá ani podľa toho, čo má oblečené. A ja tak ľudí ani nehodnotím. Ako raz povedal jeden múdry človek – Nie je dôležité ako vyzeráš, ale aký si. To, ako sa správaš k ľuďom. Ľudská cnosť sa nemeria neobyčajnými hrdinskými skutkami, ale každodenným úsilím. Nikto z nás nemusí a ani nepotrebuje byť slávny na to, aby bol dobrým človekom. Niekedy stačí vykonať malý dobrý skutok. Menej je niekedy viac... Ja sa každý deň snažím byť lepším a lepším človekom. Pomáham tým, ktorí to potrebujú a sama sa cítim lepšie a spokojnejšie.

Pri slovách „dobrý človek“ sa mi v mysli objavia moje dve spolužiačky – Mirka a Rebeka. Majú ma radi takú, aká som. Mirka je tu pre mňa vždy, keď to potrebujem, aj keď to sama nemá v živote ľahké. Je priateľská, nikoho neodsudzuje. Rebeka sa síce niekedy tvári, že jej je všetko jedno, ale vo vnútri je dobrý človek. Ani v ťažkých chvíľach jej neschádza úsmev z tváre.

Jednoznačne som sa presvedčila, že dobrých ľudí v živote môžeme stretnúť. Mali by sme byť za nich vďační.

Alexandra Straková, 2. A